

нето! Моятъ приятель Сава Катрафиловъ, разпопениятъ свещеникъ, нали си чувала отъ мене? (Запознава ги). Какво ново брате, въ Браила?

Сава. Дойдохъ тука по комитетска работа. Трѣбва да закупя оржжие за втория революционенъ окржгъ и оттукъ право въ Гюргево; тамъ ще има събрание на апостолитѣ. Ще дойдатъ пакъ Заимовъ, Бенковски, Стамболовъ... (Ботевъ маха съ ржка). А ти? Защо странишъ, защо не дойдешъ?

Ботевъ. Нали знаешъ? Щомъ не щатъ да ме слушатъ, щомъ искатъ да налагатъ своитѣ възгледи, азъ напустахъ...

Сава. Брате! Днесъ не е време за разпри и обиди, за честолюбие и упоритостъ! Часътъ е свещенъ и великъ. Всички трѣбва да обединимъ общи усилия... Въ България тъне подземень пожаръ, цѣлата страна кипи въ приготовления...

Ботевъ (горчиво). Цѣлата страна ли? А при Заарския бунтъ? Мнозина се записватъ въ комитета, а колцина излизатъ съ сабя въ ржка? Предатели разкриха тайната въ конака. Четитѣ загубиха връзка помежду си. А какво правятъ въ това време другитѣ области?

Сава. Не си правъ! Бунтътъ пропадна, защото Стамболовъ избърза, окржзитѣ не се бѣха сговорили за точния день. Едни дигатъ оржжие, други прашатъ депеша да се чака... А народътъ е готовъ. Младежитѣ кипятъ, чакатъ само заповѣди, програма... отъ насъ... отъ тебе...

Ботевъ. Отъ кжде ги знаешъ тия всички нѣща?

Сава. Тукъ сж пристигнали Апостоловъ и Обретеновъ. Довечера имаме събрание въ дома на Ценовичъ. (Пауза, после тържествено). Затова дойдохъ при тебе. Изпратиха ме да те помоля и ти да отидешъ. Дадохъ обещание, че нѣма да отида безъ тебе.

Ботевъ. Може и безъ мене... Нека тѣ иматъ късметъ да довършатъ това, което ние сме почнали.

Сава. Тамъ ще бждатъ Цанковъ, Каравеловъ...

Ботевъ (скача). И Каравеловъ? И ти ме викашъ? (Влиза единъ бившъ хъшъ, Троянчето, много издокаранъ, съ бастунче и полуцилиндъръ, веднага следъ другъ, но много издрипавѣлъ).

Сава. Не знаехъ, че още сте тъй зле...

Хъшътъ. Бай Христо! Койчо Карпузовъ го уловиха влашкитѣ джандарми и сега е въ затвора! Скитникъ билъ безъ работа, опасенъ човѣкъ! Моля ти се, ела имъ разкажи, че е избѣгалъ бунтовникъ, че мре отъ гладъ и че не е опасенъ за влашката държава...

Ботевъ (скача, облича се). Ей сега ще дойда! Въ кой затворъ го тикнаха? (Къмъ Троянчето). А ти? За тебе нѣма ли затворъ? Отъ кжде си се издокаралъ толкова? Да не си я ударилъ презъ просото?